

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 24 stycznia 2005 r. odmawiająca uwzględnienia wniosku Skarżącego dotyczącego jego żądania zaprzestania przetwarzania danych osobowych” w ewidencji ludności prowadzonej przez Prezydenta Miasta.

Warszawa, dnia 24 stycznia 2005 r.

GI-DEC-DS 10/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98 poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, w związku z art. 32 ust. 1 pkt 7 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pana A, o „zaprzestanie przetwarzania dotyczących go danych osobowych” w ewidencji ludności przez Prezydenta Miasta, przekazanego do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pismem Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta z dnia 27 września 2004 r.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta z dnia 27 września 2004 r., którym, na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o ochronie danych osobowych, przekazano w celu rozpatrzenia wniosek Pana A, zwanego dalej Skarżącym, „w sprawie żądania zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych” w ewidencji ludności prowadzonej przez Prezydenta Miasta.

W uzasadnieniu przedmiotowego pisma wskazano w szczególności:

1. „Pan A (...) dnia 10.09.2004 r. zwrócił się do tut. wydziału z wnioskiem, zawierającym w swej treści żądanie zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych. W związku z tym, tut. wydział biorąc pod uwagę art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych (...), zwrócił się do Pana A o spełnienie przesłanek zawartych w cytowanym wyżej przepisie prawa, tj. uzasadnienie przedmiotowego żądania. W dniu 21.09.2004 r. Pan A złożył stosowne wyjaśnienie, które – jego zdaniem – potwierdza szczególną sytuację, dla której zachodzi konieczność zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych”.
2. „Prezydent Miasta, jak wynika z dyspozycji art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (...) prowadzi z mocy prawa ewidencję ludności w systemie informatycznym w formie – gminnego zbioru meldunkowego. Jest obowiązany, zgodnie z art. 47 ust. 1 wymienionego aktu prawnego, na podstawie zgłoszenia dokonać zameldowania lub wymeldowania przez zarejestrowanie danych dotyczących osoby i miejsca jej pobytu, jak również innych zdarzeń objętych obowiązkiem meldunkowym. (...) Ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych bardzo precyzyjnie określa zasady przetwarzania danych osobowych, również w przedmiocie ich udostępnienia (...). W świetle przedstawionych przepisów prawa tj. art. 1 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 44h ust. 1, 2 i 4 i art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych tut. wydział nie znajduje możliwości zadośćuczynienia żądaniom Pana A, bowiem administrowanie zbiorami danych osobowych następuje na mocy przepisów prawa, a ponadto przepisy te zapewniają właściwą i wystarczającą ochronę danych osobowych, w związku z czym, przekazuję niniejszy wniosek w celu rozpatrzenia”.

Do przedmiotowego pisma załączono ponadto w szczególności:

1. Pismo Pana A z dnia 10 września 2004 r., adresowane „do Prezydenta Miasta – Wydziału Spraw Administracyjnych UM”, w którym zażądał „natychmiastowego sprostowania zbiorów danych [go] dotyczących, poprzez przywrócenie w systemie elektronicznym karty KOM adnotacji o zastrzeżeniu [swoich] danych, oraz usunięcia z karty KOM w systemie kartotecznym adnotacji o rzekomej utracie mocy zastrzeżenia danych; ewentualnie na mocy art. 32.1.pkt 7) i art. 32.2. Ustawy o ochronie danych osobowych (...) w razie nieuwzględnienia niniejszego wniosku [zażądał on] natychmiastowego zaprzestania przetwarzania [swoich] danych osobowych”.
2. Pismo Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta Torunia z dnia 17 września 2004 r., skierowane do Pana A, w którym w odpowiedzi na powyższe żądanie zaprzestania przetwarzania danych wskazuje się w szczególności: „(...) tut. wydział biorąc pod uwagę w/w przepisy [art. 32 ust. 1 pkt 7 oraz ust 2 ustawy o ochronie danych osobowych] nie znalazł przesłanek umożliwiających zadośćuczynienie Pańskiemu żądaniu, bowiem nie ma w

nim informacji, które uzasadniałyby Pańską szczególną sytuację wymagającą wniesienia omawianego żądania”.

3. Pismo Pana A z dnia 21 września 2004 r., adresowane „do Prezydenta Miasta Torunia – Wydziału Spraw Administracyjnych UMT”, w którym przedstawiając okoliczności, które w jego ocenie stanowią o jego „szczególnej sytuacji”, wniósł – „jeżeli organ nie uznaje [jego] żądania o „przekazanie żądania (...) Generalnemu Inspektorowi, który zgodnie z art. 32.2 Ustawy o ochronie danych osobowych) orzeknie co należy, bądź ew. pozostawi żądanie bez rozpoznania – gdy uzna, iż nie zachodzi szczególna sytuacja”.

Ponadto w toku prowadzonego w tej sprawie przez Generalnego Inspektora postępowania, Pan A skierował do Biura GODO pismo z dnia 28 września 2004 r., z którego wynikało, iż wolą jego jest, aby Prezydent Miasta zaprzestał przetwarzania jego danych osobowych.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Wskazać na wstępie należy, iż aby przetwarzanie danych mogło zostać uznane za zgodne z prawem, administrator danych powinien wykazać się co najmniej jedną z przesłanek przetwarzania danych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W myśl powołanego przepisu przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

W niniejszej sprawie przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w ewidencji ludności przez Prezydenta Miasta odbywa się w oparciu o przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 2, czyli ze względu na fakt, iż jest to niezbędne dla spełnienia obowiązku (zrealizowania uprawnienia) wynikającego z przepisu prawa. Obowiązek, jaki w tym przypadku spoczywa na Prezydencie Miasta ustanowiony został w przepisach ustawy 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 Nr 87, poz. 960 z późn. zm.). Z dyspozycji art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych wynika bowiem, że Prezydent Miasta ma obowiązek prowadzić ewidencję ludności w systemie informatycznym w formie – gminnego zbioru meldunkowego. Jest on obowiązany, stosownie do przepisu art. 47 ust. 1 ww. aktu prawnego, na podstawie zgłoszenia dokonać zameldowania lub wymeldowania przez zarejestrowanie danych dotyczących osoby i

miejsca jej pobytu, jak również innych zdarzeń objętych obowiązkiem meldunkowym. W celu spełnienia wskazanych obowiązków niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, w tym danych osobowych Skarżącego.

Mając powyższe na względzie wskazać należy, iż wprawdzie zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, każdej osobie przysługuje prawo do kontroli danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, jednakże **prawo do wniesienia pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację**, wynikające z postanowień pkt 7 ww. artykułu, na który to powołuje się Skarżący, **przysługuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 23 ust. 1 pkt 4** (gdy administrator przetwarza dane ze względu na fakt, iż jest to niezbędne dla wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego) **i pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych** (gdy administrator przetwarza dane ze względu na fakt, iż jest to niezbędne dla prawnie usprawiedliwionego celu realizowanego – w szczególności – przez administratora danych). Tymczasem, jak już wyżej wskazano **Prezydent Miasta przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych**, czyli na podstawie przepisów prawa.

W literaturze wskazuje się, iż: „z żądaniem zaprzestania przetwarzania danych można wystąpić, jeśli istnieje (...) szczególna sytuacja po stronie tej osoby, usprawiedliwiająca wystąpienie z takim żądaniem (art. 32 ust. 1 pkt 7) (...). **Żądanie takie nie jest jednak dopuszczalne, gdy przetwarzanie prowadzone jest w oparciu o inną przesłankę legalizacyjną, w tym o:** a) zgodę zainteresowanego (...); b) **przepis prawa**, c) konieczność realizacji umowy (...)” (J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz. Ochrona danych osobowych. Komentarz. Zakamycze 2004 r., str. 648).

W konsekwencji tego stanu rzeczy, Skarżący nie może w niniejszej sprawie skorzystać z uprawnień wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych. Nie można bowiem zażądać zaprzestania przetwarzania danych przez organ prowadzący ewidencję ludności, jeżeli przetwarzanie to odbywa się w granicach i sposób oznaczony przepisami prawa. Powołana już powyżej ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych, normując sprawy ewidencji ludności i dowodów osobistych (art. 1 ust. 1 tejże ustawy), bardzo precyzyjnie określa zasady przetwarzania danych osobowych. W związku z tym wszelkie działania na danych osobowych przetwarzanych w tej ewidencji, w tym ewentualnie ich usuwanie, muszą znajdować stosowne oparcie w przepisach tego aktu prawnego, tj. odbywać się w sposób i przy zaistnieniu okoliczności w nich przewidzianych.

Ze względu na powyższe, błędne było również skierowanie przez Skarżącego, w piśmie z dnia 10 września 2004 r., do Prezydenta Miasta żądania przekazania jego wniosku do Generalnego Inspektora na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Zauważyć bowiem należy, iż w myśl tego przepisu administrator danych bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie

Generalnemu Inspektorowi (ew. zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych), który wydaje stosowną decyzję, ale wyłącznie w przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych. W niniejszej sprawie nie można mówić o takim przypadku, albowiem Skarżący nie wniósł – o czym była już mowa powyżej - żądania w związku z przetwarzaniem danych na podstawie przesłanek z art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych, co jest niezbędnym warunkiem ustanowionym przez przepis ww. art. 32 ust. 1 pkt 7.

W związku z powyższym brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącego, przekazanego zgodnie z jego żądaniem do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przez Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta, dotyczącego zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta w oparciu o przepis art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).